

Sex og halvfjerdsfindstyvende Møde.

Fredeagen den 15de Februar Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Aften.

Sekretæren, Bernsen oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen, var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879.

Formanden (Krabbe): Forhandlingen over det Affnit, som foretoges i Formiddags, er gjenoptagen. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Winther: Jeg vil tillade mig nogle faa Bemærkninger om et Par Punkter, som det forekommer mig ere blevne noget stedmoderlig behandlede. Af disse har eet allerede været omhandlet i Formiddags, men det Resultat, som navnlig den høitærede Minister kom til, var ikke tilfredsstillende for mig, og derfor vil jeg yttre et Par Ord derom. Det Første, som jeg skal omtale, er, at det forekommer mig, at der er en Mangel i de Understøttelser, som gives til den vogne Ungdoms videre Undervisning. Der gives fra Kommunitetet Understøttelse til Mænd og Kvinder, for at de kunne forberede sig til Udgang til Universitetet, og under Seminarierne gives der Understøttelse for trængende Elever. Dernæst er der under Sorø Akademi ogsaa Tilskud til flere Arter af folkelig Undervisning paa Post 19, hvoriblandt Post 19 e., som angaar Understøttelse til Fag-skoler for Kvinder, men blandt de Fag, som der er er givet Hjælp til at uddanne sig i, er ikke Lærersaget. Nu forekommer det mig, at den Udgang, som i den senere Tid er givet for Kvinder til at blive Lærere ved Almueskolerne, kan opfordre Staten til ligesaa at understøtte dem, der forberede sig dertil, som f. Ex. Kvinder, der forberede sig til Universitetet. Det forekommer mig, at der er endnu mere Anledning for Staten til at hjælpe saadanne Kvinder, som ville gaa denne Vej, end til at fremme Kvindens Ophold ved Universitetet. Skjøndt ogsaa jeg er en Ven af, at Kvinder kunne studere det, der læres ved Universitetet. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til det ærede Udvalg og til den høitærede Minister,

om de ikke til 3die Behandling kunde opføre en Post, hvorved et saadant Diemed kunde naas. En Plads dertil kunde der vel findes; man kunde jo tage denne Post 19. o under Sorø Akademi. Jeg tror, at Lærersaget er ligesaa vel et Fag, som Kontorsaget, der er en af de Ting, hvortil der kan faas Understøttelse til at forberede sig; der maatte man vel kunne sætte et saadant forøget Tilskud. Et andet Punkt, som jeg før sigtede til, var de saakaldte folkelige Højskoler. Den ærede Minister udtalte sig her om de Principer, som havde ligget til Grund for Uddelingen af Understøttelse til Skolerne, og der var i disse Bemærkninger fra Ministerens Side Udskilligt, som jeg ikke kan andet end give mit Bifald; men der var dog ogsaa Noget, som jeg paa ingen Maade kan sige, jeg bifalder. Den ærede Minister talte f. Ex. om, at der var visse af disse saakaldte Højskoler, som ingenlunde svarede til dette Navn, idet nogle af dem havde optaget til Undervisning Børn, der ikke vare konfirmerede, og andre af dem havde maattet begynde at undervise vogne Mennesker i det, som de egentlig skulde have bragt med ved Hjælp af deres Børnelærdom. Hvad nu det angaar med de ukonfirmerede Børn, da vil jeg ganstke vist indrømme, de have ikke deres Plads der, de maa henvises til Børneskolen; men hvad derimod det angaar, at en Skole skulde have mindre Tilskud, fordi den var nødt til at indrette sin Undervisning saaledes, at vogne Mennesker, som ved deres Arbejde, deres Slid vare blevne forhindrede fra at fortsætte den Uddannelse, de havde begyndt at faae i Børneskolen (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det har jeg ikke sagt!) . . . den ærede Minister har sagt, at der var Skoler, hvor man maatte lade vogne Personer begynde med at lære at læse og skrive, lære det, de skulde have kunnet fra Børneskolen. Det er det, jeg siger til, og det har den ærede Minister sagt; dertil siger jeg, at efter min Opfattelse af Højskolerne, saaledes som de nu engang ere, er der ikke nogen Grund til at give en saadan Skole et mindre Tilskud (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det har jeg heller ikke sagt). Den ærede Minister hørte slet ikke, hvad jeg begyndte med, og det er maaske derfor, at den ærede Minister nu ikke kan forstaa, hvorledes jeg er kommen dertil. Jeg skal, hvis den ærede Minister vil høre det, sige, at jeg begyndte med at omtale de Principer, som Ministeren havde udtalt sig om, der skulde være levende og maatte være